

świadczenia zdrowotne publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz zaopatrzenie w leki i artykuły medyczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 36. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o wojewódzkiej stacji krwiodawstwa, rejonowej stacji krwiodawstwa lub punkcie krwiodawstwa, rozumie się przez to zgodnie z ustawą regionalne centrum.

Art. 37. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej przejmuje prawo do posiadania majątku Skarbu Państwa oraz posiadania innych praw do majątku będącego własnością innych osób, wykorzystywanego dla celów statutowych wojewódzkich stacji krwiodawstwa, rejonowych stacji krwiodawstwa i punktów krwiodawstwa.

2. Nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub gminy, będące w posiadaniu wojewódzkich stacji krwiodawstwa, rejonowych stacji krwiodawstwa oraz punktów krwiodawstwa, przechodzą w zarząd lub w użytkowanie regionalnych centrów.

3. Urządzenia oraz inne składniki mienia wojewódzkich stacji krwiodawstwa, rejonowych stacji krwiodawstwa i punktów krwiodawstwa przechodzą w użytkowanie lub na własność regionalnych centrów.

4. Nabycie praw, o których mowa w ust. 2 i 3, następuje nieodpłatnie, bez względu na pochodzenie

środków, za które nieruchomości lub urządzenia i inne składniki mienia zostały wybudowane lub nabyte.

5. Przepis ust. 4 nie może naruszać praw osób trzecich.

6. Zobowiązania wojewódzkich stacji krwiodawstwa, rejonowych stacji krwiodawstwa i punktów krwiodawstwa stają się zobowiązaniami Skarbu Państwa.

7. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przekształcania wojewódzkich stacji krwiodawstwa, rejonowych stacji krwiodawstwa i punktów krwiodawstwa w regionalne centra.

Art. 38. Pracownicy wojewódzkich i rejonowych stacji krwiodawstwa oraz punktów krwiodawstwa stają się na zasadach, o których mowa w art. 23¹ Kodeksu pracy, pracownikami regionalnych centrów.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 6—13, art. 23 ust. 1 pkt 1, art. 35 oraz art. 37 ust. 7, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

682

USTAWA

z dnia 22 sierpnia 1997 r.

o zmianie ustawy o własności lokali.

Art. 1. W ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. Nr 85, poz. 388) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do lokalu mogą przynależeć inne pomieszczenia, choćby nawet do tego lokalu bezpośrednio nie przylegały, a w szczególności piwnica lub strych, zwane dalej «pomieszczeniami przynależnymi», chyba że czynność prawna lub orzeczenie sądu dotyczące odrębnej własności stanowią inaczej.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. W razie wyodrębnienia własności lokali właścicielowi lokalu przysługuje udział w nieruchomości wspólnej jako prawo związane z własnością lokali. Nie można żądać zniesienia współwłasności nieruchomości wspólnej, dopóki trwa odrębna własność lokali.

2. Nieruchomość wspólną stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali.

3. Udział właściciela lokalu wyodrębnionego w nieruchomości wspólnej odpowiada stosunkowi powierzchni użytkowej lokalu wraz z powierzchnią pomieszczeń przynależnych do łącznej powierzchni użytkowej wszystkich lokali wraz z pomieszczeniami do nich przynależnymi, znajdującymi się w budynku. Udział właściciela samodzielnych lokali nie wyodrębnionych w nieruchomości wspólnej odpowiada stosunkowi powierzchni użytkowej tych lokali wraz z powierzchnią pomieszczeń przynależnych do łącznej powierzchni użytkowej wszystkich lokali wraz z pomieszczeniami do nich przynależnymi, znajdującymi się w tym budynku.

4. Do wyznaczenia stosunku, o którym mowa w ust. 3, niezbędne jest określenie, oddzielnie dla każdego samodzielnego lokalu, jego powierzchni użytkowej wraz z powierzchnią pomieszczeń do niego przynależnych.
5. Jeżeli nieruchomości, z której wyodrębnia się własność lokali, stanowi grunt zabudowany kilkoma budynkami, udział właściciela lokalu wyodrębnionego w nieruchomości wspólnej odpowiada stosunkowi powierzchni użytkowej lokalu wraz z powierzchnią pomieszczeń przynależnych do łącznej powierzchni użytkowej wszystkich lokali wraz z pomieszczeniami do nich przynależnymi, znajdującymi się w tych budynkach.
6. W wypadku gdy na podstawie jednej czynności prawnej dokonanej przez wszystkich współwłaścicieli nieruchomości następuje wyodrębnienie wszystkich lokali, wysokość udziałów, o których mowa w ust. 1, określa umowa współwłaścicieli.”;
- 3) w art. 18 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Zmiana ustalonego w trybie ust. 1 sposobu zarządu nieruchomością wspólną może nastąpić na podstawie uchwały właścicieli lokali sporządzonej w formie aktu notarialnego. Uchwała ta stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.”;
- 4) w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Zarząd na podstawie pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 22 ust. 3 pkt 8, składa oświadczenia w celu wykonania uchwał w sprawach, o których mowa w art. 22 ust. 3 pkt 5, 5a i 6, ze skutkiem w stosunku do właścicieli wszystkich lokali.”;
- 5) w art. 22 w ust. 3:
- a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) udzielenie zgody na nadbudowę lub przebudowę nieruchomości wspólnej, na ustanowienie odrębnej własności lokalu powstałego w następstwie nadbudowy lub przebudowy i rozporządzenie tym lokalem oraz na zmianę wysokości udziałów w następstwie powstania odrębnej własności lokalu nadbudowanego lub przebudowanego,”
- b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
- „5a) udzielenie zgody na zmianę wysokości udziałów we współwłasności nieruchomości wspólnej,”
- c) w pkt 6 skreśla się wyrazy „o której mowa w art. 5,”;
- 6) w art. 24 po wyrazie „zgody” dodaje się wyraz „wymaganej”;
- 7) w art. 25:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Właściciel lokalu może zaskarżyć uchwałę do sądu z powodu jej niezgodności z przepisami prawa lub z umową właścicieli lokali albo jeśli narusza ona zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób narusza jego interesy.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Powództwo, o którym mowa w ust. 1, może być wytoczone przeciwko wspólnocie mieszkaniowej w terminie 6 tygodni od dnia podjęcia uchwały na zebraniu ogółu właścicieli albo od dnia powiadomienia wytaczającego powództwo o treści uchwały podjętej w trybie indywidualnego zbierania głosów.”;
- 8) w art. 29:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zarząd jest zobowiązany stosować dla nieruchomości wspólnej zasady rachunkowości określone dla jednostek nie prowadzących działalności gospodarczej, dokonywać rozliczeń poprzez rachunek bankowy oraz składać ze swojej działalności roczne sprawozdanie. Stosowanie zasad rachunkowości określonych dla jednostek nie prowadzących działalności gospodarczej nie dotyczy wypadku, gdy zarząd nieruchomością wspólną powierzono jednostce działającej na zasadach określonych w przepisach prawa budżetowego.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności prowadzenie dla nieruchomości wspólnej odrębnej ewidencji kosztów i przychodów, a także ewidencji wnoszonych przez właścicieli opłat na pokrycie kosztów zarządu nieruchomością wspólną.”,
- c) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,
- d) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Prawo kontroli działalności zarządu służy każdemu właścicielowi lokalu.”;
- 9) art. 31 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 31. W razie potrzeby zebrania właścicieli mogą być także zwoływane przez zarząd lub na wniosek co najmniej 1/10 ogółu właścicieli.”;
- 10) art. 32 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 32. 1. O zebraniu właścicieli zarząd zawiadamia każdego właściciela lokalu na piśmie przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania.
2. W zawiadomieniu należy podać czas, miejsce i porządek obrad. W wypadku zamierzonej zmiany we wzajemnych prawach i obowiązkach właścicieli lokali należy wskazać treść tej zmiany.”.

Art. 2. W budynkach, w których przed 1 stycznia 1995 r. nastąpiło ustanowienie odrębnej własności co najmniej jednego lokalu bez uwzględnienia powierzchni pomieszczeń do niego przynależnych, wysokość udziałów wszystkich właścicieli w nieruchomości wspólnej wyznacza się bez uwzględnienia powierzchni pomieszczeń przynależnych. Przepisy art. 3 ust. 3—5

ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

683

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 września 1997 r.

w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części.

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje warunki i tryb sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamianę tych wierzytelności na akcje lub udziały, rozłożenie ich spłaty na raty oraz umorzenie wierzytelności w całości lub w części.

§ 2. Minister Finansów podejmuje działania, zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, po dokonaniu analizy sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu będącego dłużnikiem Skarbu Państwa z tytułu wykonania przez Skarb Państwa umowy poręczenia lub gwarancji, zwanego dalej „dłużnikiem”, z zastrzeżeniem § 22.

§ 3. 1. Minister Finansów może sprzedać wierzytelności, jeżeli świadczenie nie zostało spełnione w ciągu trzech miesięcy od upływu terminu wymagalności.

2. Minister Finansów może sprzedać wierzytelności w trybie:

- 1) przetargu,
- 2) rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

3. O dokonanej sprzedaży wierzytelności Minister Finansów zawiadamia dłużnika.

4. Minister Finansów może, za zgodą Rady Ministrów, ze względu na szczególny interes Skarbu Państwa, dokonać sprzedaży wierzytelności z pominięciem trybów, o których mowa w ust. 2.

§ 4. Sprzedaż wierzytelności nie może być dokonana na rzecz dłużnika lub podmiotu związanego z dłużnikiem stosunkiem zależności albo dominacji w rozu-

mieniu przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych.

§ 5. Przetarg może być przeprowadzony w formie pisemnego przetargu nieograniczonego lub ograniczonego albo w formie licytacji publicznej.

§ 6. Ogłoszenie o przetargu powinno zawierać:

- 1) oznaczenie dłużnika,
- 2) kwotę wierzytelności (kapitał i odsetki),
- 3) informację o istniejących zabezpieczeniach wierzytelności,
- 4) określenie terminu, sposobu, miejsca składania oraz terminu i miejsca otwarcia ofert,
- 5) wymaganą zawartość oferty,
- 6) kwotę wadium i numer rachunku bankowego, na który kwota ta ma być wpłacona,
- 7) zastrzeżenie, że Minister Finansów może odstąpić od sprzedaży w drodze przetargu wszystkich lub niektórych wierzytelności wystawionych na sprzedaż,
- 8) pouczenie, w jakich wypadkach wpłacone wadium ulega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa,
- 9) informację o rodzaju przetargu,
- 10) wskazanie kręgu podmiotów zaproszonych do udziału w przetargu, w wypadku przetargu ograniczonego,
- 11) informację o terminach związania oferentów złożonymi przez nich ofertami.

§ 7. Zainteresowani nabyciem wierzytelności mogą zapoznać się w Ministerstwie Finansów, do dnia poprzedzającego dzień przeprowadzenia przetargu, z informacjami dotyczącymi tychże wierzytelności, a w szczególności z umowami kredytowymi, umowami poręczeń oraz innymi umowami ściśle z nimi związanymi.